

ВІТАЄМО!

Дорогі друзі!
Щирі серцем вітаю вас із прекрасним святом – Міжнародним днем студента!

В Українській академії банківської справи Національного банку України студенти завжди були і залишаються в центрі уваги викладачів і співробітників. Ми намагаємося створити всі умови для того, щоб ви могли здобути міцні знання і згодом успішно реалізувати їх у своїй практичній діяльності. А ще повсякчас турбуємося про те, щоб вам у стінах рідного вузу завжди було затишно, комфортно, цікаво.

Ми пишаємося вашими успіхами у навчанні і науковій діяльності, вашими досягненнями у мистецтві і спорті. Хай же і надалі розквітають ваші численні таланти!

Від душі зичу вам міцного здоров'я, вагомих перемог, радості, вірного кохання!

Хай здійснюються всі мрії та найзаповітніші бажання!
Хай студентські роки стануть для вас справді прекрасними і неповторними!

Ректор Української академії
банківської справи
Національного банку України,
доктор економічних наук, професор

А.О. Єпіфанов

Дороге студентство!
Прийміть мої щирі вітання з нагоди Міжнародного дня студента!

Знаю, що в Українській академії банківської справи Національного банку України готують висококваліфіковані кадри – банкірів, фінансистів, фахівців з економічної кібернетики, юристів.

Вірю, що в майбутньому ви будете плідно працювати в ім'я розвитку вітчизняної економіки, процвітання незалежної України. А Національний банк України завжди буде піклуватися про свою гідну зміну, про майбутнє держави.

Бажаю всім міцного здоров'я, успіхів у навчанні, звернення всіх планів і задумів!

Хай ваше студентське життя буде багатим на здобутки, яскраві події, молодечий запал, надійних друзів, щире кохання!

Голова
Національного банку України

В.С. Стельмах

ІЗ СВЯТОМ, ДОРОГІ СТУДЕНТИ!

Фото Олександра Миколенка

За мить ця симпатична студентка відповість на запитання викладача і отримає гарну оцінку. А на наступній „парі” цій дівчині та її друзям доведеться готуватися до інших виступів і вирішувати вже інші проблеми. І так, здається, без кінця... У справжній круговерті студентського життя-буття немає місця для нудьги і катастрофічно не вистачає часу. Проте винахідливі студенти все-таки якимсь чином встигають зробити все: і підготуватися до занять, і сходити на дискотеку, і виступити на науковій конференції, і до безтями закохатися...

І нехай негоді пізньої осені не під силу буде вплинути на оптимістичний настрій студентства: ви – молоді, красиві, сміливі і, безумовно, щасливі!

Нехай викладачі і саме життя виставляють вам лише відмінні оцінки!

ПРІОРИТЕТИ

Наталія ДАНИЛЕНКО

В „АКАДЕМБАНКУ” ВСЕ ПО-СПРАВЖНЬОМУ!

Красивій презентації навчально-тренувального банку „АкадемБанк” в академії передувала напружена, копійка робота всіх викладачів кафедри банківської справи, головного „технаря”, завідувача кафедри економічної кібернетики С.М. Новака і, звичайно, надійних помічників – студентів. А ще навчальний банк не був би створений без моральної та матеріальної підтримки адміністрації академії та Національного банку України.

Організований банк для того, щоб іще в стінах навчального закладу студенти могли психологічно адаптуватися до умов праці в реальній банківській установі. Тому тут зроблено все по-справжньому. Матеріали стендів наочно ілюструють організаційну структуру та послуги банку, а також ознаки платіжності вітчизняної валюти. Оформлення операцій-

ного та касового залів, яке здійснене у відповідності до вимог НБУ, ілюструє роботу банківської установи з клієнтами (фізичними та юридичними особами). Виділено основні бізнеси та центри управління банку, а також відділи, що забезпечують діяльність банку.

Апаратно-програмно забезпечено „АкадемБанку” може позаздрити будь-який навчальний банк: тут встановлено 16 комп'ютерів на базі процесору Intel 2 GHz, мультимедійного проектора LitePro 720, а також лазерного принтера. Основу програмного забезпечення НТБ „Академ-

„Скарб 6,5”, що дозволяє моделювати операційний день банку та виконувати ряд прикладних завдань. Цими засобами

автоматизовані робочі місця операціоніста, касира, бухгалтера, адміністратора.

Усе наочне оформлення та апаратно-програмне забезпечення дозволяє отримувати практичні знання та навички з усього спектра прикладних дисциплін у галузі банківської справи.

НОВИНИ

ВСЕУКРАЇНСЬКА КОНФЕРЕНЦІЯ

10-11 листопада в академії відбулася традиційна, вже VIII Всеукраїнська науково-практична конференція „Проблеми та перспективи розвитку банківської системи України”. Мета конференції – проведення фахового обговорення ключових питань сучасного стану банківської та фінансово-кредитної систем; виявлення та вирішення тенденцій і проблем їх розвитку; розробка рекомендацій і пропозицій щодо прийняття рішень з метою підвищення ефективності діяльності та вдосконалення правового забезпечення банківської системи України в контексті розвитку вітчизняної економіки.

У конференції взяли участь близько 100 чоловік – фахівців Національного банку України, провідних банків України, наукових та аналітичних установ, вищих навчальних закладів, а також відомих учених.

Із вступним словом виступив голова оргкомітету конференції, ректор Української академії банківської справи Національного банку України, доктор економічних наук, професор А.О.Єпіфанов. Привітав шановних гостей також академік НАН України, директор Інституту прикладної фізики НАН України В.Ю. Сторіжко. У пленарному засіданні із цікавими, змістовними доповідями виступили доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри банківської справи Дніпропетровського національного університету О.І. Шевцова, заступник директора Департаменту банківського регулювання і нагляду НБУ Г.Т. Карчева, доктор економічних наук, професор, директор Центру наукових досліджень НБУ В.І. Міщенко, доктор економічних наук, професор, завідувач кафедри міжнародної економіки УАБС НБУ М.І. Маркренко, заступник директора Департаменту з управління валютним резервом та здійснення операцій на відкритому ринку НБУ О.В. Ніколенко та ін.

Загалом науково-практична конференція відзначилася плідною роботою і корисними напрацюваннями. За результатами форуму буде виданий збірник наукових праць „Проблеми та перспективи розвитку банківської системи України”.

(Детальніша розповідь про конференцію – в наступному номері).

ЛЮДМИЛА БЛОНСЬКА – ЧЕМПІОНКА ВСЕСВІТНЬОЇ УНІВЕРСАДИ

На адресу ректора академії, професора А.О. Єпіфанова надійшов лист від Міністра освіти і науки України С.М.Ніколаєнка, в якому висловлюється вдячність за сприяння у підготовці та участі збірної команди студентів України у XXIII літній Всеукраїнській Універсаді, яка відбулася в м. Ізмір (Туреччина). Студентська команда України посіла почесне 4-е місце серед 182 держав світу.

Вагомий внесок у загальний успіх, безумовно, зроблений і студенткою Української академії банківської справи Національного банку України Людмилою Блонською, яка завоювала золоту нагороду із семиборства.

„Прийміть слова щирої вдячності, – йдеться далі в листі. – Ми сподіваємося на подальшу спільну працю щодо розвитку студентського спортивного руху, оздоровлення нації та досягнення спортивних вершин світового значення”.

У ЮЛІ – ЗОЛОТО, В ОЛЬГИ – БРОНЗА

У Сумському міському парку були проведені обласні змагання з легкої атлетики на честь заслуженого тренера України та СРСР В.І.Полякова. Студенти нашої академії теж успішно виступили в цих змаганнях. Золоту медаль виборол Юлія Козлова, а бронзову – Ольга Стулак. Завдяки наполегливим тренуванням та неабиякій витривалості дівчата змогли досягти таких високих результатів.

Василь Іполитович Поляков – тренер нашого земляка, дворазового чемпіона Олімпійських ігор, учасника 5 олімпіад, кавалера Золотого олімпійського ордена Володимира Степановича Голубничого, який зараз є президентом спортивного клубу академії.

ВИДАВНИЧІ СПРАВИ: Є ПЕРСПЕКТИВА!

Відразу дві приємні новини отримала академія у справі видавництва. Державний комітет телебачення і радіомовлення України видав нашому навчальному закладу Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи (тобто Українську академію банківської справи Національного банку України) до реєстру видавців, виготівників і розповсюджувачів видавничої продукції. Вид діяльності – видавничий. Це означає, що віднині академія має право самостійно, офіційно займатися видавничою діяльністю, випускаючи солідні книги.

Свідоцтво про державну реєстрацію друкованих засобів масової інформації одержав і вітчизняний журнал „Банки та банківські системи”. Співзасновником журналу, окрім Української академії банківської справи Національного банку України, є АППБ „Аваль”.

Фото Олександра Миколенка

СПОГАДИ

Інна ОСТАПЕНКО, студентка групи ОА-32

Світлана Гольцова:

„У МОЇЙ ДІЯЛЬНОСТІ ГОЛОВНЕ – ПРАЦЯ ІЗ СТУДЕНТАМИ”

Майже 43 роки свого життя Світлана Митрофанівна Гольцова присвятила роботі на педагогічній ниві - роботі, що потребує не лише високого професіоналізму, але й тонкого знання людської психології. І тому напередодні Дня студентів закономірне спілкування з людиною, яка постійно працює із студентами і підготувала не одне покоління висококваліфікованих кадрів.

Навіть не віритися, що і такий поважний викладач, завідувача кафедрою бухгалтерського обліку та аудиту академії Світлана Митрофанівна Гольцова теж колись була студенткою. Але це справді так: у далекому 1961 році вона закінчила Омський сільськогосподарський інститут за спеціальністю бухгалтер-економіст. Випуск того року був визначальним – то був перший випуск за даною спеціальністю в усьому Радянському Союзі!

Ось що говорить про своє студентське життя Світлана Митрофанівна: „Студентські роки забути неможливо. У нас був дуже дружний потік, і до цього часу ми зберегли чудову традицію – зустрічатися в стінах рідного вузу раз на п'ять років. Ці зустрічі кожного разу

починаються із звичайної перелички (адже наш журнал відвідувань зберігається і донині) та звіту кожного з присутніх про зміни в його житті.”

Свою науково-педагогічну діяльність Світлана Митрофанівна починала асистентом, потім – старшим викладачем кафедри бухгалтерського обліку Приморського сільськогосподарського інституту і протягом 13 років очолювала цю кафедру. А потім переїхала до Сум, де з 1980 по 2000 рік працювала доцентом кафедри бухгалтерського обліку та аудиту Сумського сільськогосподарського інституту. Нині Світлана Митрофанівна добре знає всіма як завідувача однієї з кафедр у академії.

Ніщо так добре не характеризує людину, як її справи.

Своїми спогадами та враженнями про Світлану Митрофанівну ми попросили поділитися її випускників.

Д.В. Веремчук, викладач-стажист кафедри бухгалтерського обліку та аудиту, випускник УАБС 2005 р. за спеціальністю „Облік і аудит”: „На заняттях Світлана Митрофанівна завжди яталася тим, що вона цікаво і весело навчала не тільки розбиратися в нелегкій бухгалтерській науці, а й вільно висловлювати свої думки, приймати самостійні рішення. Будучи наставником упродовж усього мого студентського життя – від викладача і до керівника дипломної роботи, вона залишається мудрою, справедливою і чуйною людиною. І сьогодні, коли Світлана Митрофанівна вже для мене не викла-

дач, а колега, я пишаюся тим, що працюю під її керівництвом”

Н.В. Винниченко, аспірант кафедри бухгалтерського обліку та аудиту, випускниця 2003 року за спеціальністю „Облік і аудит”: „Суворі зовні, Світлана Митрофанівна примушує кожного буквально тремтіти перед іспитом, але насправді під показною маскою суворості ховається добра і терпляча людина, мудрий наставник і керівник. На її заняттях бухгалтерський облік видавався не складною наукою, а звичайною арифметикою і, здається, не залишилося жодного студента, який би його не зрозумів.”

Та хіба ж може бути інакше, якщо «...в своїй педагогічній діяльності головним вважаю роботу із студентами і тому намагаюся якомога якісніше і поступливіше викладати їм таку складну та затребувану науку, як бухгалтерський облік, - говорить Світлана Митрофанівна. - І в переддень свята хотілось би побажати студентам академії взяти від своїх викладачів щонайбільше знань і досконало оволодіти обраною спеціальністю, бути корисними для держави. А ще зичу всім чудового настрою і щастя!»

Інна ОСТАПЕНКО

СПОГАДИ

Тетяна Гончаренко: „БАЖАЮ ВСІМ ЗНАЙТИ БАЛАНС МІЖ НАВЧАННЯМ І ВІДПОЧИНКОМ”

Зовсім недавно у студентів обліково-фінансового факультету з'явився новий заступник декана з виховної роботи. Знайомтеся – Тетяна Петрівна Гончаренко, старший викладач кафедри менеджменту. Для тих, хто слідкує за подіями в академії, вже відомо, що саме під її вмілим керівництвом наші студенти зайняли перше та друге місця на Міжнародному студентському фестивалі реклами, що проходив у Києві. І для того, щоб дізнатися більше про нашого «головного вихователя» факультету, пропонуємо вам розмову з Тетяною Петрівною.

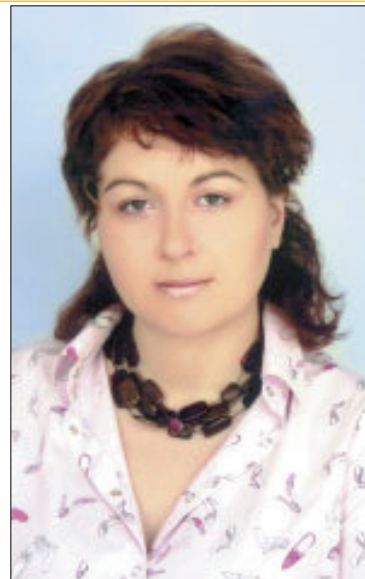
- Як давно ви працюєте викладачем?

- Уже майже шість років, як я викладаю в академії такі дисципліни, як „Операційний менеджмент”, „Стратегічний менеджмент”, „Реклама”. А все починалося з того, що в 1991 році я стала студенткою Сумського державного університету за спеціальністю „Менеджмент у виробничій сфері”.

- Ви порівняно недавно закінчили вуз, тому ваші спогади

про студентське життя ще залишаються яскравими, чи не так?

- Можу сказати, що сучасні студенти не придумали нічого нового, чого б не було у нас. Ми були веселі, завзяті, постійно влаштовували вечірки, КВН, різноманітні екскурсії по Україні. Пам'ятною для всіх залишається поїздка на озеро Синевір, що у Карпатах. Не подумайте, що ми тільки відпочивали, звісно, навчання було для

нас на першому місці. У нас була невелика (12 чоловік), але згуртована і дружна група. Оскільки ми навчалися у перехідний період, то підручників і потрібної інформації у нас було обмаль, проте наполегливості, ініціативності і жаги до знань нам не бракувало. Багато в чому ми завдячуємо нашим викладачам з кафедри управління, особливо хотілося б визначити О.Ф. Балацького, який входить до ста кращих економістів світу.

- А чи пам'ятаєте ви свою найкумеднішу студентську витівку?

- Коли ми з подругою закрили перший курс, то на 13 поверсі навчального корпусу СумДУ ми крейдою написали: „Ми склали сесію! Ура!!!” Деякий час потому, проходячи повз напис, наша третя подруга щиро пораділа за тих студентів, що впералися з іспитами.

- Як у вас плани, щодо роботи із студентами у якості заступника декана з виховної роботи?

- У своїй роботі намагатимусь зробити дозвіл студентів якомога яскравішим, веселішим. Планую екскурсії до Львова, Софіївки, адже у нас в Україні так багато цікавих, захоплюючих місць! Влітку хотілося б організувати поїздку до моря.

- Що б ви побажали студентам академії до їх свята?

- У навчання хотілося б побажати шукати і знайти себе, в обраній спеціальності – знайти те, чому в майбутньому будуть присвячені кар'єра і життя. А в особистому житті – знайти баланс між навчанням та відпочинком. Студентські роки по праву вважаються найкращими, незабутніми, тому студентам хочу побажати провести їх весело і результативно, бути активними, цілеспрямованими та мати багато друзів.

ніде більше, що Юлія Савичева, виявляється, не вміє співати і ноти не дотягує – інакше чому б хтось за стіною з самого ранку допомагав їй співати? У цьому місці не обов'язково заводити домашніх тварин, адже вони тут уже є. Такі маленькі, з вусячками, відносяться до комах і, якщо чесно, то краще переконатися, що то – метелики.

Це місце може стати вашою домівкою, де замість банального набридлого і звичного звуку будильника ваш сон перерве мелодійний спів дрепі за вікном...

Придумала Світлана ГЛУЩЕНКО, студентка групи ЕК-51

СПОГАДИ

Дмитро Лобода:

”СТУДЕНТСЬКІ РОКИ – ЦЕ ТРАМПЛІН У МАЙБУТНЄ”

Напередодні Дня студента ми зустрілися із заступником декана факультету банківських технологій Д.Л. Лободою, який люб'язно погодився відповісти на наші запитання.

- Дмитре Леонідовичу, на якій спеціальності і як Ви навчалися?

- Я – банкір (спеціальність „Банківська справа”). Зі школи навчався на відмінно.

- Який Ваш наулюблений предмет і чому?

- „Банківські операції” і „Банківський менеджмент”. Це ті дисципліни, з яких я використовуював найчастіше. Крім того, вони одночасно і цікаві, і практично спрямовані. Відчуваеш це в реальній роботі.

- Чи доводилося Вам прогулювати пари?

- Так, кілька пар через запізнення. Але всі відпрацював.

- Коли була отримана найгірша оцінка і чи виправили її?

- У школі, за погану поведінку. В академії був один-два випадки, все з тієї ж причини. Відпрацював індивідуально, перездавши тему на консультації.

- Що Вам найбільше допомогало в навчанні?

- Зацікавленість – чи то предметом, чи результатом, чи методами вивчення, або навіть харизмою викладача.

- Що довелося в собі тренувати?

- Планування роботи і тайм-менеджмент. Не можу сказати, що досяг вершин, але певні успіхи є.

- Що, на Вашу думку, потрібно робити, щоб досягти успіхів у житті?

- Розуміти, що ти хочеш отримати в деталях: коли, як, з ким і... Діяти!

- Чи мріяли Ви про викладацьку роботу?

- Навпевне, ні. Хоча я виріс у родині викладачів. Не тільки батько й мати, але і їхні батьки займалися педагогічною практикою. Тому знаю роботу викладача зсередини. Вона не з легких.

- В яких святах, гуртках чи секціях брали участь?

- У шкільні роки закінчив музичну школу (вечірню) за класом гітари, займався танцями в ансамблі „Веселка” і волейболом у ДЮСШ-2. Насиче-

ним був мій вільний час і в студентській юності. Часто був ведучим різних концертів, свят – і академічних, і обласного рівня. Цікавився спортивним бріджем. Був слухачем школи юних менеджерів „Сталкер”, а потім захопився інтелектуальними іграми „Що? Де? Коли?”, „Брейн-ринг” та ін. Працював на радіо.

- Як би Ви охарактеризували свої відчуття у першому семестрі першого курсу? Одним словом?

- Одним словом? Незнайоме. Більше? Навпевне, тимчасові труднощі і нове цікаве студентське життя.

- А які відчуття Вас охоплювали на п'ятому курсі?

- Жаль. Через те, що скоро розставатися з групою. Гордість, бо я – студент першого повного випуску УАБС... Впевненість, бо рівень знань, умінь і навичок дав мені (в результаті) можливість отримати непогану роботу за кваліфікацією.

- Як Ви ставитесь до „відсіювання” студентів? Раз і в студентські роки?

- Однаково – позитивно. Це – найсильніший стимул. Моя група з різних причин скоротилася за час навчання на чверть.

- Пригадайте свій сміливий вчинок.

- Першим пішов здавати державний іспит. А потім і аспірантський іспит із спеціальності.

- Студентські роки – це...

- Трамплін у майбутнє.

Тільки спортсмени різні за кваліфікацією...

- Ваші побажання студентам...

- Розвивайте в собі самодисципліну, наполегливість і отримуйте від життя все!

Світлана ГЛУЩЕНКО, студентка групи ЕК-51

КОНФЕРЕНЦІЇ

МИ ВИСТОЯЛИ І ПЕРЕМОГЛИ!

21-24 вересня 2005 р. на базі Московського авіаційного інституту (Державний технічний університет) проходила Міжнародна наукова конференція, присвячена 60-річчю Перемоги радянського народу над фашистською Німеччиною та мілітаристською Японією.

На конференції були присутні представники майже з усіх регіонів Російської Федерації, країн колишнього Радянського Союзу (Білорусь, Україна, Молдова, Казахстан...), а також далекого зарубіжжя (Болгарія, Німеччина, Угорщина...). Всього – більше 300 учасників.

Серед почесних гостей конференції: Маршал Радянського Союзу Д.Язов, президент Академії військових наук, генерал армії М. Гареев, директор інституту загальної історії РАН А.Чубар'ян, ректор УАБС НБУ професор А.Спіфанов, а також керівники Федеральних агентств, заступники глав адміністрації ряду областей Російської Федерації. Головував на конференції співголова оргкомітету, директор Міжвузівського центру з історичної освіти в технічних вузах Російської Федерації, завідувач кафедри історії МАІ, віце-президент Академії військово-історичних наук, наш земляк, професор В.Порохня (до речі, його батько загинув у 1943 р. в бою за визволення села Токарі Сумського району і похований там у братській могилі).

Учасники конференції одноставно закликали до об'єктивного висвітлення подій II світової війни, посилення виховання молоді на героїчному минулому, збільшення кількості годин в навчальних планах за темою «Друга світова війна» до 8 годин (на сьогодні – 2-4 години). Чому? Тому, що навіть Президент Російської Федерації В.Путін у своєму виступі 9 травня 2005 р. промовчав про те, кого ж ми перемогли в травні 1945 р., проігнорувавши найважливіший фактор Перемоги – хто був її організатором. Правда про війну потрібна не мертвим, вона необхідна живим.

З матеріалами конференції можна ознайомитися у науковій бібліотеці УАБС.

Віктор ТРОЯН, учасник конференції, доцент кафедри соціально-гуманітарних дисциплін

СЕ ЛЯ ВІ

СТУДЕНТСЬКІ ЗАГАДКИ

Пристрій, в який складають продукти, наівно сподіваючись їх звідти потім забрати. По неділях єдиний спосіб зачинити його – це примотати дверцята скотчем або ж підперти їх стільцем. Наприкінці студентського тижня тут – протяги гуляють. Іноді цей пристрій схожий на „чорну діру”: багато з того, що потрапляє сюди, зникає в невідомому напрямку і, зрозуміла річ, назавжди.

(хитжжотдзс ґ жинапубонох)

Період у житті студентів, коли немає ні дня, ні ночі: є

лише час для навчання. Саме тоді ми усвідомлюємо, що потрібно було, виявляється, згадати в концепти, книги. Сноу-вігасмо, мов зомбі, з нав'язливою ідеєю вивчити за 1 ніч всю політекономію (культурологію, вищу математику...). У цей період єдина іжею студентства є кава: розчинна і ні. Адже це ще потрібно підігрівати воду, попередньо вставши з ліжка і, так і не відірвавши погляду від конспекту, взувши капці не на ту ногу (причому один свій, 38-й, інший – сусіда, 42-й розтопаний), віртуозно почимчикува-

ти на кухню, рахуючи двері та одвірки. **(різєО)**

Двонога істота, думками якої є: „А, вивчу пізніше!”, а через деякий час – „А все ж потрібно було вивчити раніше!”. У побутовому плані її звичай вистачає лише на смажену картоплю – найбільш швидко (коронну) страву. **(тнєдґС)**

Місце, де ніколи не буває спокійно (хіба що з 2-ї до 6-ї години ночі). Тут розумієш, як

Продумала Світлана ГЛУЩЕНКО, студентка групи ЕК-51

ALMA-MATER

МАЛЕНЬКА КРАЇНА ПІД НАЗВОЮ ЮРФАК

Юридичний факультет завжди був і залишається другою домівкою для своїх студентів і викладачів Це – своя маленька країна, де вирують пристрасті життя. Наш юрфак – це наша родина, в якій ми спільно вирішуємо всі проблеми і негаразди, що інколи виникають, радіємо успіхам один одного, хвилюємося за кожного, як за члена сім'ї.

Не так давно юридичний факультет відзначив своє професійне свято – День юриста. А це – привід для підбиття підсумків минулого року і для деяких прогнозів на наступний. Відповіді на ці запитання, закономірно, найкраще знає декан юридичного факультету, кандидат юридичних наук, професор В.Д.Чернадчук.

- Вікторе Дмитровичу, не секрет, що на юридичному факультеті працюють чи не найкращі викладачі, які мають досить потужний потенціал. Їхні успіхи постійно множаться...

- Не можу з цим не погодитися. Назву лише кілька наших останніх досягнень. Наприклад, цього року наші викладачі увійшли до складу авторського колективу першого в Україні шеститомного видання Юридичної енциклопедії, яка одержала Державну премію. Або такий факт: чотири викладачі (Д.М.Луцьянець, В.В. Сухонос, В.В. Сухонос-молодший, В.Д.Чернадчук) працюють над докторськими дисертаціями. Двоє (П.М.Маланчук та В.П.Приходько) виходять на захист кандидатських дисертацій. Особливо хотілося б відзначити Дмитра Миколайовича Луцьянца, який входить до робочої групи з підготовки проекту Кодексу адміністративного

судочинства України. Крім того, у 2001 році вийшла його монографія "Інститут адміністративної відповідальності: проблеми і перспективи". Хотілося б сказати добрі слова і про плідну роботу Володимира Вікторовича Сухоноса, який є автором численних наукових статей, методичної літератури, монографії, редактором навчального посібника з курсу "Правознавство", автором навчального посібника "Теорія держави і права".

- Отже, науковці факультету підготували великий обсяг літератури?

- Взагалі видано більш ніж 20 найменувань навчальних посібників, підготовлено 6 монографій, причому більшість підручників рекомендовано для вищих юридичних навчальних закладів. Лише в минулому навчальному році видано 7 навчальних посібників, 4 з яких мають гриф Міністерства освіти і науки, а посібники із загальної та валютного права видаються вперше в Україні.

- Вікторе Дмитровичу, кожен студент хвилюється про своє майбутнє працевлаштування. А як це питання вирішилося для випускників 2005 року?

- Як правило, всі випускники денного відділення факультету мають

Фото Олександра Миколенка

роботу. Проте деякі студенти після отримання ступеня бакалавра виявляють бажання продовжити навчання в іншому навчальному закладі. Так було і цього року: четверо наших студентів, продемонструвавши прекрасні знання, вступило до Академії прокуратури при Генеральній прокуратурі України, що в Києві, у магістратуру. І це при тому, що за квотою Сумська область мала лише 3 місця!

- Відомо, що наші студенти беруть

участь у багатьох конференціях і олімпіадах всеукраїнського масштабу. Яких успіхів вони досягли в минулому навчальному році?

- Справді, наші студенти досить активні. Наприклад, у жовтні 2004 року в Полтаві проходила Всеукраїнська наукова студентська конференція. Честь академії на ній захищали троє наших студентів, кожен з яких виборов призове місце у своїй секції.

- Знаю, що і в позанавчальний час більшість студентів знаходить собі цікаві заняття...

- На нашому факультеті навчається дуже багато талановитої молоді. У цьому можна було перекоонатися і під час професійного свята. Але ж ті, хто був на сцені – далеко не всі наші обдаровані юнаки і дівчата.

- Яка Ваша найважливіша мета на найближче майбутнє?

- Звичайно, основне завдання – здобуття для нашого факультету IV освітньо-кваліфікаційного ступеня акредитації в 2006-2007 навчальному році, що дасть можливість готувати магістрів з правознавства. Сподіваюсь, що цим планам ніщо не завадить.

Бесіду провела Анна ЛАДИШЕВА, студентка гр. П-41

Фото Олександра Миколенка

Фото Олександра Миколенка

КОНКУРСИ

„НОВІ ІМЕНА” – НОВІ ЗІРКИ АКАДЕМІЇ

Нещодавно в рамках підготовки до святкування десятиріччя академії відбувся конкурс „Нові імена”. Він був покликаний віднайти серед студентів-першокурсників тих нових зірочок, чії б імена яскраво засяяли на небосхилі творчих звершень наших студентів.

Без перебільшення, цей конкурс визнано одним з найкращих за останні роки. По-перше, в ньому взяли участь усі (!) групи першого курсу, представивши на розсуд глядачів аж 40 номерів у найрізноманітніших стилях і жанрах. По-друге, якість виконання досягала професійного рівня, а по-третє, безумовним доказом того, що конкурс пройшов на „Ура!”, стали ажіотаж навколо нього та кількість глядачів: усі місця в залі були вже зайняті за годину до концерту, і протягом дійства там яблуку ніде було впасти.

А присікливо оцінювало таланти наших першокурсників поважне та безпристрасне журі у складі заступників декана трьох факультетів академії: Д.Л.Лободи, Т.П.Гончаренко, А.Л.Чернявського, начальниці відділу з виховної та позанавчальної роботи О.П. Курпійчук, художнього керівника студентського клубу С. Б. Тарасенка, професійного композитора В.І. Прихожя та представника комітету студентського самоврядування Є. Салімовського. Журі гідно справилася із своїм нелегким завданням і визначило кращих з кращих у рекордній кількості номінацій – в 11.

За проникливе і виразне декламування були відзначені дипломом I ступеня – Світлана Глущенко (ЕК-51), дипломом II ступеня – Юлія Комлик (П-53).

Карколомні рухи, ритміка, пластика і синхронність – все це невід'ємні атрибути хореографічних виступів наших конкурсантів. Так, вправному виконанню впака Романом Платоновим

(М-52) позаздрили б і самі козаки. За нього Роман і отримав перше місце у номінації „Хореографія-соло”. Атмосферу далекого від нас сходу в залі створили плавні ритми танків Анни Яковлевої (М-51) і Катерини Татарченко (П-51); друге і третє місце відповідно. А дівчата з груп М-51 та М-52 відтворили атмосферу веселощів відомого мюзиклу „Мулен Руж”: диплом I ступеня у номінації „Хореографія-танцювальна група”. Пристрасний бальний танок „Kiss” у виконанні Антона Вдовина та Ярослави Демченко (П-52) завоював найбільшу кількість оплесків, і, як наслідок – приз глядацьких симпатій.

Максим Комащук і Оксана Петрусенко (П-52) зі своєю інтерпретацією „Наталки-Полтавки” та команда КВН (М-52) довели весь зал „до сліз”, за що і стали переможцями в гумористичній номінації.

Сильні вокальні дані, вміння відчувати пісню і створювати сценічний образ продемонстрували наші вокалісти. Глядачі зачаровано слухали „Коліскову” Вікторії Малюк (П-51), співали з Катериною Павловською (П-51) пісню „Don't speak”, сумували разом з Оленою Євдокимовою (М-51) та її пісню „Була любов”.

Особливу увагу привернули до себе Валерій Коваленко (БС-51) з пісню „Лебідь” та Олексій Ільченко (БС-53) з „Безнадією”, адже вони виконали власні пісні! Блискуче заявили про себе і наші інструменталісти: Ольга Олійник (Ф-51, флейта) і Роман Катрук (П-52, гітара).

Журі також визначило призові місця і за студентськими групами. У цій номі-

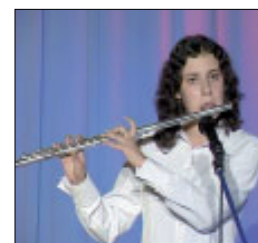
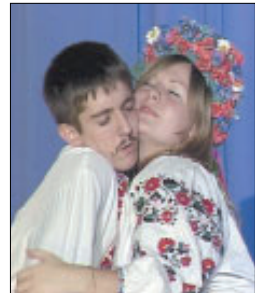
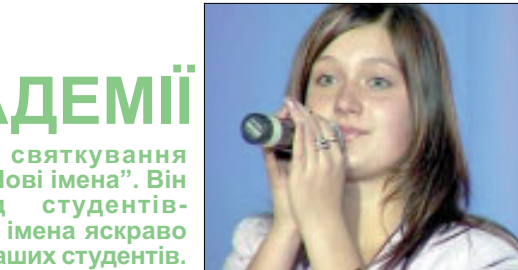

Фото Володимира Спінчиненка

нації найактивнішими було названо групи: П-51– диплом I ступеня, П-52– диплом II ступеня, Ф-52– диплом III ступеня.

Найбільша інтрига була пов'язана з головними номінаціями конкурсу. І ось результати: дипломом I ступеня нагороджено реп-групу „Дакас” (ОА-53), а гран-прі присуджено новоствореній групі „Люзія свободи” у складі першокурсників Романа Катрука, Ігоря Васюріна та третьокурсників Андрія Проповича і Михайла Ребріка. Здається, коментарі тут зайві.

І наостанок, будемо сподіватися, що нові імена, почуті на цьому грандіозному конкурсі, залишатимуться на слуху якомога довше.

Інна ОСТАПЕНКО, студентка групи ОА-32

КВН

УСПІШНИЙ ДЕБЮТ „ЖОРСТКИХ ДИСКІВ”

Успішно видалася поїздка нової команди КВН академії „Жорсткі диски” до Одеси, на традиційний фестиваль команд КВН України „Жемчужина у моря”. Нову команду, в складі якої в основному третьокурсники, очолив Микола Коваленко (група ЕК-31). Адміністратор команди – досвідчена кавеєнівка Марина Дубова. У фестивалі взяло участь 109 команд з різних куточків України.

Гравцям запропонували показати привітання, імпровіз, домашнє завдання. У своїй грі „Жорсткі диски” виборили третє місце і потрапили до Кубка Асоціації КВН України. Студенти задоволені. Попереду на них чекає перший тур гри в Черкасах.

Тут же, в Одесі, ще раз вирішив спробувати свої сили жіночий склад старої команди КВН УАБС України „Прем'єр”. Напевне, у морське повітря вкупі з досвідом допоміг дівча-

там. П'ятикурсниця Марина Дубова разом із випускницями академії Мариною Гузь, Ксенією Рябоконь та Юлією Дюдеою у своїй грі посіли друге місце.

ЩО? ДЕ? КОЛИ?

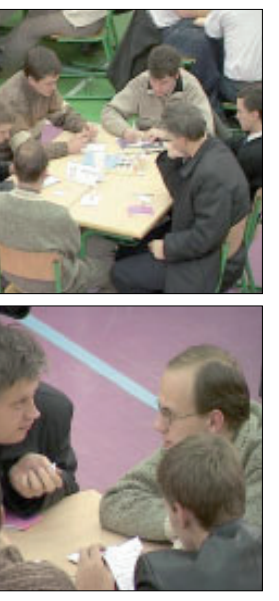
ЧЕМПІОНАТ ІНТЕЛЕКТУАЛІВ УКРАЇНИ В УАБС НБУ

Вперше в Сумах, до того ж на базі Української академії банківської справи Національного банку України, 22-23 жовтня відбувся Попередній етап Чемпіонату України з „Що? Де? Коли?”. Серед дорослих команд. Сумська міська дитячо-молодіжна громадська організація „Інтелект-клуб” та УАБС НБУ виступили ініціаторами проведення цього важливого заходу саме в місті над Псом з метою популяризації тут інтелектуального руху. Звичайно, до проведення ігор підключилися також Ліга українських клубів інтелектуальних ігор, управління в справах сім'ї та молоді Сумської облдержадміністрації та Палац для дітей та юнацтва.

Для того, щоб усе відбулося на висоті, організаторам Чемпіонату і особливо господарям (нашій академії) довелося добре потрудитися. У турнірі взяли участь 37 команд з усієї України, в

тому числі 2 сумських – команда „Єврика” Сумського державного університету і команда „Авоська” Української академії банківської справи Національного банку України.

Ігри були напруженими і досить захоплюючими. Інтелектуали України змагалися в ерудиції, знаннях і вмінні оперативно приймати правильні рішення. Загалом було продемонстровано високий рівень гри. І хоча наші „Авосьці” не вдалося потрапити до кращих команд, проте не варто сумувати. Був досвід гри та цікаве спілкування із відомими командами. І, зви-

чайно, організаційні клопоти. Всі учасники „Що? Де? Коли?” дякували господарям за гарну підготовку і успішне проведення чемпіонату.

САЛОН

У ПРАГМАТИЧНИЙ ВІК – ПІД „ПУРПУРОВИМИ ВІТРИЛАМИ”!

Фото Володимира Ситниченка

Провести дещо незвичайну виставку двох картин („Мрія” і „Червоні вітрила” Бориса Данченка) керівника галереї „Академічна” С.І. Побожія наштовхнула його літня поїздка до Феодосії. Перебування у місцях, де жив і похований великий письменник-романтик Олександр Грін, а також відзначення його 125-літнього ювілею і надихнуло Сергія Івановича на підготовку цього камерного романтичного вечора.

Здавалося б, у наш прагматичний, скептичний, а іноді й цинічний вік – чи до далеких і наївних „пурпурових вітрил”? А, виявляється, нам їх якраз часом і не вистає в житті.

Художник Борис Данченко розповів про свої „стосунки” з „Пурпуровими вітрилами”. Перше, юнацьке прочитання книги справило на нього дуже сильне враження: хотілося бути схожим на Грея і невтомно тягнутися до своїх „пурпурових вітрил”. А зустріч з цією повістю

в зрілому віці викликала досить неоднозначні враження. Досягаємо ми своєї мрії, а далі що? Життя припиняється? Тоді Ассоль має бути зображена у вигляді закам’янілої фігури. Але ж це надто жорстоко. Який же вихід? І Борис Борисович знайшов для себе щасливу філософію: „пурпурові вітрила” – це фата моргана. Не встигла одна мрія здійснитися, як ми вже тягнемось до іншої. І так упродовж усього життя... Тому й вітрила на його напрочуд чарівних картинах зображені ніби в тумані – як щось реальне і водночас міфічне.

Розповідь автора виставки 2-х картин органічно доповнили виступи іншого сумського художника, який у свій час подарував дві свої картини нашій галереї, – Михайла Юденкова, а також ліричні номери студентів Вікторії Вахтинської, Ксенії Пономаренко, Сергія Циганенка та Ігоря Васирина.

Запропонували глядачам і фільм про ще одного художника-романтика В. Борисова-Мусатова – „Прогулянка при заході”.

...„Чи вірите ви у свої „пурпурові вітрила”? – запитала я у кількох студенток. Лише одна з них відповіла заперечно. Інші ж не втрачають віри у здійснення своєї сокровенної мрії. Приємно, що й хлопці теж готові бути схожими на Грея і подарувати коханій довгоочікувані „пурпурові вітрила”. І не обо-

в’язково це має бути чорний мерседес чи діаманти. Скромний букет польових ромашок, ніжні слова чи жертвове виконання нудної, малоприємної роботи замість близької людини – хіба це не шматочок отого „пурпурового”, реалізованого в конкретні вчинки? Варто лише переступити через лінощі та суєтні безкінечні проблеми і подарувати коханім маленьке диво.

Наталія ДАНИЛЕНКО

МОЛОДІЖНА ТУСОВКА

ТВОРЧЕ ЗБІГОВИСЬКО „ПАРКАН”

З дитинства не любила поезію. Вивчення віршів напам’ять було для мене страшенною мукою, не говорячи вже про їх публічне декламування. Проте у старших класах мене, як і більшість підлітків, спіткало нерозділене кохання, і я розпочала таємно писати вірші. Жажливі, примітивні підліткові рими...

Майже рік тому на кухні свого друга, викладача музики, я познайомилася із поетесою і режисеркою на ім’я Софія. Вона запрошувала мене вчитися виступити на святкуванні річниці якогось творчого збіговиська «Паркан» та врученні премії «Дерев’яний графоман» (так, саме дерев’яний, і саме графоман!). Напередодні виступу мій друг, не пояснюючи причин, постановив, що на святі співати доведеться мені. Так я познайомилася із творчим збіговиськом «Паркан».

Сучасних молодих літераторів називають «поколінням двотисячників» або «поколінням-00». Скрізь існує безліч літературних гуртків і студій. Але лише деякі з них усвідомлюють, що є учасниками літературного процесу. Творче збіговисько «Паркан» створене з метою експансії у сучасний український літературний процес. І робити це досить успішно. Акції та твори членів збіговиська привертають увагу літераторів з усієї України.

«Паркан» об’єднує творчих особистостей різних професій, поглядів на світ і життя. На сьогодні нараховує близько 30 «дошок». Будівництво паркану продовжується і зараз. Точно не скажу, коли перші «дошки» (Софія Сігалюк, Артем Антоноук, Лія Лісенко та Олег Романенко) об’єдналися у «Паркан». Втім, думаю, це і не важливо. Стандартне засідання збіговиська складається з двох частин: «чуже» (читаємо твори, які чимось зачепили нас) та «своє» (створені власною розумовою працею перли). Також однією з форм роботи творчого збіговиська є дні критики, або

«критичні дні» (ха-ха), коли доброволець, бажаючи почути думку про свої твори, роздруковує їх і роздає кожному з членів «Паркану». На наступному ж засіданні він дізнається, як ставиться до його творчості громада, і отримує «попний пакет» конструктивної критики.

ІЗ ДОСЬЄ:

Повна назва: Творче збіговисько «Паркан»

Місце розташування: мистецький центр «Собор», засідання кожного четверга о 17.00.

Акції: Вручення літературної премії «Дерев’яний графоман». Участь і перемога у багатьох літературних акціях, конкурсах, форумах.

Організація нагородження літературною премією «Арт – реванш».

Участь у Всеукраїнському літературному фестивалі 2005 р. у Львові.

У даний момент іде підготовка до Всеукраїнської літературної акції «Підсумки року» у м. Суми

І ще дуже, дуже багато будого...

Найпоширеніша і найменш затратна форма видання власних творів – так званий «складенко» (аркуш паперу, зігнутий вчетверо, рідше – втрое, форматом А-4, білий папір, рідше – кольоровий), авторам не доводиться платити видавцю, коректору, розповсюднику, не треба витратитись на рекламу.

Ксенія ПОНОМАРЕНКО, студентка групи П-11

ЗНАЙДИ СЕБЕ

ЧОМУ ВОНА САМОТНЯ?

Хочу розповісти про одну мою знайому (назвемо її Ярославою). Приїхала вона до Сум з невеликого містечка, в якому всі одне одного знають. Там вона була майже ідеалом: симпатична, розумна, товариська. У Ярослави була мрія – вступити до Банківської академії. І ця мрія здійснилася: тепер вона студентка. Ви, напевне, подумали: ось і Harry End? Та ні, проблеми тільки почалися.

Перше вересня. Нове вбрання, нова зачіска, нове життя. Такий прекрасний день і такий чудовий настрій! Здавалося б, ніщо не може зіпсувати його. Та, прийшовши до академії, Ярослава відчула деяке розчарування, коли наштовхнулася на байдужі погляди сотень чужих очей. Проте Ярослава заспокоїла себе: «Нічого, роззнайомлюся, і все буде добре. Я обов’язково знайду собі друзів серед цих, поки що чужих людей».

Та минули дні, потім тижні й місяці, а Ярослава так і не знайшла собі друзів. Вона все більше почала замикається в собі, кудись поділяла її життєрадісність і невечірній оптимізм. Усе рідше вона усміхалася, хоча раніше робила це постійно, бо вважала усмішку найкращим інструментом при налагодженні стосунків між людьми.

Звісно, Ярослава познайомилася з багатьма студентами, проте її не полишало враження якоїсь байдужості і неціристі до бою нових знайомих. Їй здавалося, немов вона знаходиться у високопробному театрі, де всі актори сумлінно зачили слова, і кожен відмінно виконував свою роль. Та їхні погляди... Таких позорних поглядів, які нічого не означають, Ярослава не бачила ще ніколи в житті. У неї була лише одна справжня подруга, яка ніколи не приходила свого ставлення до інших. Може, вона була іноді занадто різкою й правдивою, та вона була справжньою і живою! Тільки вона була тоненькою ниточкою, яка з’єднувала Ярославу з цим чужим і непривітним світом.

Якось під час зимової сесії, коли більшість студентів обговорювала свої невдачі на іспитах, звичайно ж, звинувачуючи в них викладачів, Ярослава особливо гостро відчула себе самотньою. Вона тільки тепер зрозуміла, яке безмежне провалля відділяє її від одногрупників. Дівчина усвідомила, якими безглуздими були спроби змінити щось на краще. Вона так прагнула зробити так людям як щось приємне, так хотіла, щоб вони повірили в диво, в щось незвичайне і казкове, заради чого потрібно жити.

Тепер Ярослава зрозуміла, яким усе це було недоречним. Вони дивилися їй у вічі й сміялися, а вона цього навіть не помічала. Справді, хто вона така? Яке вона має право їм наказувати, змінювати їх? Вона лише просто Яська – смішна, наївна дівчинка з невеличкого містечка, яка нічого не пам’ятає в житті...

Ось така історія моєї подружки. Хто тут правий, а хто – ні, вирішувати вам.

КСЮХА

Від редакції. Можливо, ця розповідь про людські взаємостосунки і про мистецтво спілкування когось зачепила за живе, запрошуємо поділитися з цього приводу своїми думками на сторінках газети.

Ми стараємося її знайти, но она сама нас находит, когда мы того не ждем. Она, как дикий зверь, поджидает нас и в наиболее неожиданный момент нападает и крепко сжимает своей мертвой хваткой.

Ты понимаешь, что все это – ложь, что все это – бред, но когда ЭТО все-таки с тобой случается, ты не можешь понять тех, кто не верит в такое сверхчувство, как любовь.

Мы то находим ее, то теряем. Мы не можем понять, что ей от нас нужно, но мы осознаем, что без нее невозможно жить.

Анна Дука, студентка групи БС-31

кет» не дуже добрих почуттів змінює нас і робить іншими. А згодом, коли у тата з мамою з’являється хвилинка, вони раптом вдаряються – ні, не лобом, а душою! – об стінку і усвідомлюють: „А моя дитина вже інша...”

Мабуть, щоб пізнати свого сина чи доньку, з ними потрібно розмовляти. Розмовляти не тільки побутовою мовою, а й мовою Бога, говорити із своєю дитиною так, ніби читаєш молитву.

Так, я згодна, що навіть наші батьки не знатимуть всього про нас (нікому не дано повністю пізнати іншу людину), але вони повинні хоча б відчувати нас, знати, яким словом можна втішити, а яким – ранити.

МИ – ЗАВТРА

НЕ ВДАРТЕСЯ ДУШЕЮ ОБ СТІНКУ!

(Нам як майбутнім батькам)

Коли малюк падає і плаче, він біжить до мами. Достатньо її сказати лише кілька слів, і на маленькому обличчі висихають сльози, з’являється усмішка. Так чому ж іноді з роками наші батьки втрачають цей дар – розраджувати і підтримувати своїх дітей?

Життя мчить вперед. Усе навколо вирує, змінюється. Всі ми, як павучки у павутинці. Ми оточені сіткою, яка звивається „у мене багато справ”. Часом і в наших батьків надто багато справ, щоб помітити смуток у наших очах і тривогу в голосі. А тим часом, поки в них багато справ, у наших душах накопичується маса нерозв’язних проблем, невисловлених слів, недоосміслених ситуацій. А потім з часом цей «бу-

Ми ще надто молоді, але вже настав час, коли ми повинні вчитися розмовляти із своїми майбутніми дітьми. Ми не повинні накопичувати образи, які іноді спричиняють нам наші батьки, але повинні назавжди зберегти в своїх серцях висновки, які ми робимо після цих образ. Адже інакше наші діти будуть страждати від тих же слів і вчинків, від яких страждали колись ми.

Неправда, що ти стаєш мамою чи татом тільки тоді, коли в тебе народжується дитина. Всі ми уже зараз – майбутні батьки. І щоб твій малюк мав з упевненістю сказати – „А мої батьки – найкращі!” – погуй себе до цього вже зараз.

Ірина ТЕРНОВА, студентка групи ЕК-12

МЯСЛИ ВСЛУХ

Ценишь, когда теряешь...

Понимаешь, когда становишься слишком поздно. Чтобы что-то понять, нужно много времени.

Чтобы стать мудрее, нужен жизненный опыт.

Чтобы понять, что такое любовь, нужно ее найти. Но, не поняв, что это она и есть, потерять ее, разрушить все вокруг себя и свой внутренний мир, а потом, через много месяцев, когда она возвращается (не подобие ее, а именно она сама), понять, что это – то настоящее и самое прекрасное,

что только может произойти с тобой в жизни.

Она не приходит и уходит: она просто живет в нас. Но когда мы не чувствуем ее тепло, мы начинаем уничтожать все, что попадает нам под руку, даже самих себя.

Она – тот яркий свет в конце нашего темного тоннеля аморальности.

Мы пытаемся ее забыть, если не можем сохранить, но она, как Феникс, возрождается из пепла самообмана о своей смерти.

Засновник: Українська академія банківської справи Національного банку України

Головний редактор: Наталія Даниленко
Комп’ютерна верстка: Юрій Хижняк

Номер набраний і зверстаний в редакції газети „Академік”
Адреса редакції: м. Суми, вул. Петропавлівська, 57. Тел. 219-947

Газета віддрукована в ППФ „Видавничий будинок „Еллада”: м. Суми, пр. Курський, 105, тел. (0542) 37-26-21 Тираж 1000 прим. Зам. № _____

ЛЮБОВЬ МОЯ...

Оксана БУБЛИК

Любовь моя, ты это знаешь:
Люблю тебя я без ума.
И без тебя, увя, страдаю,
Хожу безумная одна.
И днем, и ночью я мечтаю
В твоих объятиях утонуть.
Сама себя не понимаю,
Но сердце мне не обмануть.
Хочу забыть, что с нами было.
Зачем тревожить сердце вновь.
Я знаю: у тебя любила.
Была ли у тебя любовь?..

Академік №6 (41) 10.11.2005
Свідоцтво про реєстрацію КВ № 5767
від 18 січня 2002 року, видане Державним комітетом інформаційної політики, телебачення та радіомовлення України